

Noty biograficzne panelistów

Dumitru Braghis – doktor ekonomii, absolwent Wydziału Inżynierii Uniwersytetu w Kiszyniowie w Mołdowie. Od 1995 roku dyrektor generalny Departamentu Współpracy z Zagranicą MSZ. Od 1997 roku wiceminister gospodarki i reform. W latach 1999–2001 premier Republiki Mołdowy. Od 2001 roku członek Parlamentu Mołdowy, szef frakcji parlamentarnej Alians Socjaldemokratyczny.

Paweł Danejko – absolwent wydziału ekonomii. W latach 1988–1994 pracownik Instytutu Ekonomii Białoruskiej Akademii Nauk. Od 1994 do 1996 roku wiceprezes Instytutu Prywatyzacji i Zarządzania. W 1996 roku członek parlamentu Białorusi, członek Komisji Polityki Ekonomicznej i Reform. W latach 1999–2002 szef rady doradczej Instytutu Prywatyzacji i Zarządzania, obecnie prezes Instytutu Prywatyzacji i Zarządzania w Mińsku.

Marek Dąbrowski – profesor ekonomii, absolwent Wydziału Ekonomii Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1989–1990 wiceminister finansów, następnie od 1991 do 1993 roku poseł na Sejm RP. W latach 1991–1996 przewodniczący Rady Przekształceń Własnościowych. W latach 1994–1995 konsultant Banku Światowego. Od 1998 roku członek Rady Polityki Pieniężnej. Doradca rządów i banków centralnych Rosji, Ukrainy, Rumunii, Kazachstanu, Kirgistanu i Gruzji. Przewodniczący Rady Fundacji Naukowej Centrum Analiz Społeczno-Ekonomicznych CASE, koordynuje projekty badawcze i do-

radcze dotyczące reform gospodarczych w krajach postkomunistycznych i polityki makroekonomicznej.

Bronisław Geremek – polityk, profesor historii, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego i paryskiej Sorbony. Założyciel NSZZ „Solidarność”, były doradca Lecha Wałęsy; w 1989 roku uczestnik obrad Okrągłego Stołu. W latach 1989–2001 poseł na Sejm RP. W latach 1989–1991 przewodniczący Komisji Konstytucyjnej, w latach 1989–1997 przewodniczący sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych. W latach 1990–1997 przewodniczący Klubu Parlamentarnego Unii Wolności. Od 1997 do 2000 roku minister spraw zagranicznych RP. W latach 2000–2001 przewodniczący sejmowej Komisji Prawa Europejskiego. Obecnie szef Katedry Cywilizacji Europejskiej w Kolegium Europejskim w Natolinie.

Heather Grabbe – doktor nauk politycznych, absolwentka uniwersytetów w Oxfordzie i Birmingham. Dyrektor do spraw badań w Centrum Reform Europejskich w Londynie. Autorka publikacji dotyczących rozszerzenia Unii Europejskiej, reform instytucjonalnych, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i budżetu UE. Współpracowała z Chatham House, Uniwersytetem Europejskim we Florencji, Instytutem Unii Europejskiej ds. Studiów nad Bezpieczeństwem w Paryżu i Centrum Stosunków Międzynarodowych w Warszawie.

Jurij Jechanurow – profesor ekonomii, absolwent Instytutu Budownictwa w Kijowie oraz Narodowego Uniwersytetu Ekonomicznego w Kijowie. W 1993 roku wiceminister gospodarki. Od roku 1994 szef Funduszu Majątku Narodowego. Od 1997 roku szef Państwowego Komitetu Rozwoju i Przedsiębiorczości. Od roku 1998 członek Parlamentu. W 1999 roku wicepremier rządu Ukrainy. W 2001 roku zastępca szefa administracji państwowej. Od 2002 roku członek parlamentu, przewodniczący komisji ds. polityki przemysłowej i przedsiębiorczości Rady Najwyższej Ukrainy.

Johann Christoph Jessen – doktor ekonomii, dyplomata, od 1978 roku pracownik Ambasady RFN w Manili. Od 1981 roku szef sekcji ekonomicznej Am-

basady RFN w Bukareszcie, a od 1984 roku specjalista ds. międzynarodowej polityki towarowej niemieckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Od 1988 roku specjalista ds. stosunków Północ-Południe w MSZ. Od 1996 roku szef oddziału ds. polityki wspólnotowej Unii Europejskiej, od 1999 roku zastępca dyrektora generalnego, przewodniczący dysekcji „Europa 2”. Obecnie komisarz ds. rozszerzenia UE w Federalnym Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Bronisław Komorowski – absolwent Wydziału Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1989–1990 dyrektor gabinetu w Urzędzie Rady Ministrów. Od 1990 do 1993 roku wiceminister obrony narodowej. Posel na Sejm I, II, III, IV kadencji. W latach 1993–1994 członek i sekretarz generalny Unii Wolności. W 1997 roku członek założyciel Stronnictwa Konserwatywno-Ludowego, obecnie jego wiceprezes. W latach 1997–2001 przewodniczący Komisji Obrony Narodowej. Minister obrony narodowej w latach 2000–2001.

Krzysztof A. Lis – ekonomista, od 1977 roku zatrudniony w Instytucie Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1989 roku pełnomocnik rządu ds. przekształceń własnościowych. W latach 1991–1998 pracował za granicą jako ekspert m.in. Banku Światowego, EBOR oraz IFC. Był doradcą ds. prywatyzacji rządów Rosji, Ukrainy i Białorusi. W latach 1998–2000 doradca ministra finansów. Od 1999 roku członek Rady Warszawskiej Giełdy Papierów Wartościowych. Prezes Instytutu Rozwoju Biznesu w Warszawie.

Alistair MacDonald – absolwent ekonomii. W latach 1978–1984 urzędnik w Dysekcji Generalnej ds. Rozwoju w Komisji Europejskiej. Od 1985 do 1990 roku pierwszy sekretarz Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Bangkoku. W latach 1990–1995 radca w Przedstawicielstwie w Manili, od 1996 roku zastępca przewodniczącego ds. Azji w Dysekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych, a od 2001 roku szef zespołu w tej Dysekcji ds. Europy Wschodniej, Kaukazu, Azji Centralnej i zagadnień horyzontalnych.

Victor Mendes de Costa Martins – absolwent i wykładowca Instituto Superior de Economia e Gestão. W latach 1979–1985 dyrektor Biura Integracji Europejskiej w Ministerstwie Przemysłu. W latach 1982–1985 członek delegacji negocjującej akces Portugalii do EWG. Od 1985 do 1995 roku sekretarz stanu ds. spraw europejskich w trzech rządach portugalskich. W 1991 roku był odpowiedzialny za negocjacje o przystąpieniu Portugalii do układu z Schengen. W latach 1992–1995 reprezentant Portugalii w Radzie Europy. Obecnie członek Stowarzyszenia „Notre Europe” oraz konsultant Narodowego Instytutu Administracji Publicznej.

Tadeusz Mazowiecki – założyciel i wieloletni redaktor naczelny miesięcznika „Więź”. Od 1980 roku organizator i przewodniczący komisji ekspertów Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej. Redaktor naczelny „Tygodnika Solidarność”. W latach 1989–1990 prezes Rady Ministrów. W latach 1991–1994 przewodniczący Unii Demokratycznej. W latach 1991–2001 poseł na Sejm RP. Od 1992 do 1995 roku specjalny sprawozdawca Komisji Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych na terenie byłej Jugosławii.

Antonio Missiroli – absolwent Uniwersytetu Johnsa Hopkinsa. W latach 1993–1996 wykładowca w West European Politics w Dickinson College oraz w Bolonii, kierownik Studiów Europejskich w rzymskim Centrum Studiów Polityki Międzynarodowej (CESPI). W latach 1996–1997 wykładał w Uniwersytecie w Oksfordzie. Obecnie analityk Instytutu Unii Europejskiej ds. Studiów nad Bezpieczeństwem, odpowiedzialny za kontakty z prasą. Zajmuje się również tematyką rozszerzenia oraz aspektami instytucjonalnymi Wspólnej Europejskiej Polityki Zagranicznej i Obrony.

Dominique Moïsi – doktor nauk prawnych. W latach 1972–1975 wykładowca Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie, od 1976 do 1978 roku wykładowca stosunków międzynarodowych Uniwersytetu Paris Sud. W latach 1983–1984 profesor Uniwersytetu Johnsa Hopkinsa. Od 1981 roku do 1986 wykładał w Ecole Nationale d’Administration (ENA), w latach 1994–1999 profesor Institut d’Études Politiques w Paryżu.

żu. Obecnie dyrektor Francuskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych w Paryżu, członek zarządu Aspen Institute. Redaktor naczelny kwartalnika „Politique Etrangere”; felietonista „Financial Times”.

Fernando Moran Lopez – polityk, założyciel tzw. „Grupo Tierno” w Salamance i Ludowej Partii Socjalistycznej (PSP). Od 1978 senator z Asturii. W latach 1982–1985 minister spraw zagranicznych w pierwszym rządzie socjalistycznym Hiszpanii. W latach 1985–1987 reprezentant Hiszpanii przy ONZ. Od 1987 do 1999 roku członek Parlamentu Europejskiego – pracował w Komisji ds. Instytucjonalnych oraz Komisji ds. Prawnych i Praw Obywateli, której był wiceprzewodniczącym.

Józef Oleksy – polityk, absolwent Handlu Zagranicznego SGPiS. W 1989 roku minister ds. współpracy ze związkami zawodowymi. Uczestnik obrad Okrągłego Stołu. Od 1989 roku poseł na Sejm. Od 1990 roku członek Socjaldemokracji Rzeczypospolitej Polskiej, w latach 1996–1997 jej przewodniczący. Obecnie członek Sojuszu Lewicy Demokratycznej. W latach 1989–1993 członek zgromadzenia parlamentarnego OBWE, od 1993 od 1995 roku marszałek Sejmu. W latach 1995–1996 premier RP. Od 2001 roku przewodniczący sejmowej Komisji Europejskiej. Członek Konwentu Europejskiego.

Hermann von Richthofen – dyplomata, doktor prawa, studiował prawo na Uniwersytetach w Heidelbergu, Monachium i Bonn. Pracownik służby dyplomatycznej w Sajgonie, Dżakarcie i Berlinie Wschodnim. W 1986 roku dyrektor generalny Biura do Spraw Prawnych i główny doradca prawny Federalnego Biura Spraw Zagranicznych. 1986–1998 wiceminister Federalnego Biura Spraw Zagranicznych (dyrektor polityczny). W latach 1988–1993 Ambasador RFN w Wielkiej Brytanii. W 1998 stały przedstawiciel Niemiec w Radzie Północnoatlantyckiej. Pełnomocnik premiera Brandenburgii ds. współpracy z Polską.

Siergiej Rogow – absolwent Moskiewskiego Instytutu Spraw Zagranicznych; od 1976 roku pracownik Instytutu Studiów Amerykańskich i Kanaadyjskich Rosyjskiej Akademii Nauk w Moskwie. Od 1995 roku dyrektor tego

Instytutu. Członek rady doradczej Biura Bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej, członek biura doradczego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Federacji Rosyjskiej. Członek Rady Rosyjskiego Stowarzyszenia Polityki Zagranicznej. Doradca Komitetu Spraw Zagranicznych Rosyjskiej Dumy.

Jacek Saryusz-Wolski – absolwent Uniwersytetu w Łodzi oraz studiów europejskich Uniwersytetu w Nancy (Francja), profesor nadzwyczajny Instytutu Ekonomii Uniwersytetu Łódzkiego; w latach 1991–1996 minister do spraw europejskich i główny doradca premiera. W latach 1999–2001 sekretarz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej. Pełnił funkcję rektora Kolegium Europejskiego, a także dyrektora Centrum Studiów Europejskich Uniwersytetu w Łodzi. Obecnie prezes Centrum Europejskiego w Natolinie, szef Fundacji Kolegium Europejskiego, członek Komitetu Państwowego do Spraw Integracji Europejskiej. Profesor Integracji Europejskiej Collegium Civitas w Warszawie oraz prezes zarządu Instytutu Europejskiego w Łodzi, członek zarządu Trans European Policy Studies Association (TEPSA) w Brukseli, prezydent Stowarzyszenia Euroatlantyckiego w Polsce.

Antti Johannes Satuli – dyplomata, od 1971 roku pracownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych Finlandii. W latach 1973–1975 attaché misji fińskiej w Brukseli, następnie w latach 1975–1977 drugi sekretarz Ambasady Fińskiej w Algierii. Od 1977 roku pierwszy sekretarz w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, a w latach 1980–1983 pierwszy sekretarz Ambasady Finlandii w Waszyngtonie. W 1985 roku dyrektor Wydziału ds. Europy Zachodniej. Od 1988 roku zastępca dyrektora generalnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych odpowiedzialny za kontakty z OECD, GATT oraz integrację europejską. W latach 1990–1994 dyrektor generalny ds. międzynarodowych stosunków gospodarczych. Od 1995 roku ambasador Finlandii przy Unii Europejskiej. Od 2002 roku sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Finlandii. Zmarł w kwietniu 2003 roku.

Aleksander Smolar – publicysta, politolog; studiował socjologię i ekonomię na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1971–1989 na emigracji politycznej we

Włoszech, Wielkiej Brytanii i we Francji. W latach 1974–1990 założyciel i redaktor naczelny kwartalnika politycznego „Aneks”; 1989–1990 doradca ds. politycznych premiera Tadeusza Mazowieckiego. W latach 1992–1993 doradca ds. polityki zagranicznej premier Hanny Suchockiej. Od 1990 prezes Zarządu Fundacji im. Stefana Batorego. Pracownik naukowy francuskiego Krajowego Centrum Badań Naukowych (CNRS). Członek Rady Politycznej Unii Wolności.

Borys Tarasiuk – dyplomata, w latach 1975–2000 pracownik służb dyplomatycznych Ukrainy. W latach 1998–2000 minister spraw zagranicznych Ukrainy. Dyrektor i założyciel Instytutu na rzecz Współpracy Euroatlantyckiej, szef parlamentarnej Komisji Integracji Europejskiej; honorowy dyrektor i profesor Instytutu Nauk Społecznych i Stosunków Międzynarodowych w Międzyregionalnej Akademii Zarządzania Personelem.

Wincuk Wiaczorka – absolwent lingwistyki; w latach 70. i 80. członek podziemnych ruchów antykomunistycznych i niepodległościowych na Białorusi. W 1986 roku założyciel Konfederacji Białoruskich Stowarzyszeń, pierwszej demokratycznej organizacji na Białorusi. Jeden z założycieli Białoruskiego Frontu Ludowego, od 1995 jego wiceprzewodniczący. Od 1999 roku przewodniczący Białoruskiego Frontu Ludowego „Odrodzenie”. Szef Centrum Społeczeństwa Obywatelskiego „Supolność”. W 1999 roku przewodniczył pracom Grupy Roboczej Zjednoczenia Prodemokratycznych Organizacji Pozarządowych.

Andrzej Zagorski – absolwent Szkoły Stosunków Międzynarodowych w Moskiewskim Państwowym Instytucie Stosunków Międzynarodowych (MGIMO). W latach 1981–1992 pracownik naukowy, a w latach 1992–2000 dyrektor i zastępca rektora Centrum Studiów Międzynarodowych MGIMO. Od 2000 roku wiceprezydent Instytutu Wschód-Zachód w Pradze, członek Center for Security Policy w Genewie. Od 2002 roku wicedyrektor Instytutu Stosowanych Badań Międzynarodowych. Członek kolegiów redakcyjnych „OSCE Yearbook”, „Helsinki Monitor” oraz „Perspectives”.